

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 673

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
224.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni	2–6
635.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni	6
★		
226.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză	7–8
637.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză	8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 533 din 18 iulie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)], pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1 ¹)], pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2 ¹)], pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(9)], pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)], pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)], pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)], pct. 49 (cu referire la art. 35), pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)], pct. 61 (cu referire la art. 46 ³), pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)], pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)], pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1 ¹)], pct. 125—128 și 133, pct. 134 (cu referire la art. 75) și pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	9–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
545.	— Hotărâre privind aprobarea Programului statistic național anual 2018	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 22 aprilie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) persoanele aparținând minorităților naționale, minorităților lingvistice sau grupurilor etnice autohtone române sau care aparțin filonului cultural și etnic românesc, existente în statele din vecinătatea României și alte state, care își asumă identitatea etnică, lingvistică și culturală română față de autoritățile române, indiferent de etnonimul folosit;”

2. La articolul 1 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) etnicii care se recunosc de origine română, aflați în afara granițelor țării, înregistrați ca altă minoritate în statul de reședință, care își asumă, prin autoidentificare, apartenența la spațiul cultural și identitar românesc.”

3. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică cu respectarea normelor de drept internațional și a legislației statului-gazdă.

(2) Guvernul României analizează periodic situația aplicării prevederilor cuprinse în documentele internaționale și europene în domeniul protecției persoanelor aparținând minorităților naționale în statele în care există comunități de români, precum și situația aplicării prevederilor cuprinse în acordurile și programele în vigoare.”

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Analizele prevăzute la alin. (2) vor fi avute în vedere de Ministerul pentru Românii de Pretutindeni la elaborarea Strategiei naționale multianuale pentru românii de pretutindeni.

(4) Strategiile și politicile în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni se concep ținând cont de specificul comunităților românești aflate în afara frontierelor României, în egală măsură atât pentru comunitățile istorice autohtone, cât și pentru cele de emigrație.

(5) În organizarea instituțională a autorităților și a celorlalte instituții publice cu atribuții în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni vor fi avute în vedere prevederile de la alin. (4).”

5. La articolul 4, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) sprijinirea organizațiilor și asociațiilor românilor de pretutindeni, în vederea stabilirii unui parteneriat eficient care să urmărească promovarea imaginii României și a românilor în rândul opiniei publice din statele de reședință;”

6. La articolul 5 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) de a studia în limba română în România, în străinătate și în țările de reședință, la toate nivelurile și formele de învățământ;

c) de a solicita și de a obține burse de studiu în România, în străinătate și în țările de reședință, la orice nivel și formă de învățământ, în vederea aprofundării cunoștințelor de limbă română și pentru afirmarea identității culturale, științifice, etnice și religioase românești;”

7. La articolul 5 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) de a solicita și de a obține, în mod gratuit, avizul de angajare, acordat în condițiile legislației-cadru în materie;”

8. La articolul 5 alineatul (1), literele e)—g), i) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) de a solicita și a obține sprijinul financiar sau material al statului român pentru a beneficia de manuale, cărți de specialitate, beletristică, publicații și alte materiale tipărite sau pe suport electronic în limba română, precum și pentru organizarea spațiilor necesare sub formă de biblioteci, săli de lectură, unde aceste materiale să poată fi consultate;

f) de a solicita și de a obține sprijinul financiar sau material al statului român pentru achiziția, construcția, renovarea și întreținerea lăcașelor de cult în statul de cetățenie/reședință;

g) de a solicita și de a obține sprijinul financiar sau material al statului român pentru achiziția, construcția, renovarea și închirierea unui sediu pentru instituțiile educaționale cu predare în limba română în statul de cetățenie/reședință;

.....
i) de a participa, prin delegarea reprezentanților săi, la Congresul Românilor de Pretutindeni, organizat în conformitate cu prevederile art. 8;

.....
l) de a primi distincții ale statului român pentru promovarea valorilor culturale, spirituale, sportive și științifice românești;”

9. La articolul 5 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

„n) de a solicita și de a obține sprijinul financiar sau material al statului român pentru susținerea sportivilor care concurează în numele României la competițiile sportive internaționale.”

10. La articolul 5, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) De drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) poate beneficia, la cerere, fără discriminare, orice persoană care studiază sau predă limba română ori în limba română în străinătate, indiferent de originea etnică.

.....
(4) În cazul în care drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se exercită pe teritoriul României, românii de pretutindeni vor acționa în aceleași condiții ca toți cetățenii români, potrivit Constituției României, republicată.”

11. La articolul 5, literele c) și d) ale alineatului (5), alineatul (6) și partea introductivă a alineatului (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) de a facilita inserția și reinserția socială, precum și pe piața muncii din România a acestora;

d) de a sprijini întărirea legăturilor culturale, lingvistice, religioase, economice și sociale cu România și cu comunitățile locale de unde provin;

.....
(6) În aceleași condiții ca toți cetățenii români, potrivit Constituției României, republicată, românii de pretutindeni, care prestează în afara teritoriului României activități lucrative, se bucură de toate drepturile conferite de legea română.

(7) Românii de pretutindeni, care prestează în afara teritoriului României activități lucrative, au următoarele drepturi:”.

12. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹), cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Numărul burselor, criteriile și modalitatea de acordare a acestora și criteriile de selecție a beneficiarilor burselor se stabilesc prin consultare cu Ministerul Afacerilor Externe.

(2) Bursele pot fi anulate în cazul desfășurării de către beneficiarii acestora a unor activități împotriva statului român sau a intereselor acestuia, precum și împotriva comunităților românești din afara frontierelor României.”

13. La articolul 6, alineatele (2), (4), (4¹) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Declarația prevăzută la alin. (1) lit. a), respectiv evaluarea cunoștințelor prevăzute la alin. (1) lit. b) se efectuează în mod gratuit la sediul Ministerului pentru Românii de Pretutindeni sau de către Ministerul Afacerilor Externe, denumit în continuare *M.A.E.* prin intermediul misiunii diplomatice sau oficiului consular al României din statul de cetățenie sau reședință ori la sediile *M.A.E.* Modelul declarației și modalitatea de certificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

.....
(4) Declarația pe propria răspundere a beneficiarului minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani va fi făcută de către unul sau ambii părinți sau reprezentanții legali ai acestuia, în prezența sa, iar declarația pe propria răspundere pentru beneficiarul minor care a împlinit vârsta de 14 ani va fi făcută de acesta, cu consimțământul și în prezența unuia sau ambilor părinți sau a reprezentanților legali.

(4¹) Misiunile diplomatice și oficiile consulare transmit *M.A.E.* declarația prevăzută la alin. (1) lit. a), prevăzută în anexă, respectiv evaluarea emisă în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b). Datele colectate de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate cu privire la românii de pretutindeni vor fi transmise de către *M.A.E.* Ministerului pentru Românii de Pretutindeni, denumit în continuare *M.R.P.*

(5) Datele cu privire la românii de pretutindeni vor fi păstrate de către *M.A.E.* și *M.R.P.*, cu respectarea legislației în vigoare în materia protecției datelor personale.”

14. La articolul 7, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Autoritățile competente din România pentru aplicarea, respectiv coordonarea aplicării prevederilor prezentei legi sunt *M.R.P.*, și, după caz, *M.A.E.*

(2) *M.R.P.* este minister cu rol de sinteză și de coordonare a aplicării politicilor Guvernului în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni. Toate autoritățile și instituțiile din România cu competențe în domeniu, potrivit legislației în vigoare, acordă sprijin *M.R.P.* în implementarea politicilor pentru românii de pretutindeni.”

15. La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) *M.R.P.* va detașa, în condițiile prevăzute la art. 2 lit. d) și art. 48 din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, personal din cadrul instituției care va îndeplini în serviciul exterior al *M.A.E.* atribuțiile gradului diplomatic de atașat pentru comunitățile românești din străinătate, cu respectarea dispozițiilor Convenției de la Viena cu privire la relațiile diplomatice, respectiv ale Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare.”

16. La articolul 7, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În statele în care nu este numit un atașat diplomatic conform alin. (2¹), *M.A.E.*, în cooperare cu *M.R.P.*, va asigura prezența, în cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale României din statele unde există însemnate comunități românești, a unui diplomat cu atribuții pentru relația cu românii de pretutindeni, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat și în fondurile alocate cu această destinație.

(4) Fondurile pentru funcționarea *M.R.P.* și realizarea proiectelor destinate românilor de pretutindeni se asigură de la bugetul de stat. Totodată, *M.R.P.* poate utiliza, în vederea realizării obiectivelor sale, fonduri provenite din accesarea fondurilor europene.”

17. La articolul 7, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) *M.R.P.* poate utiliza, în vederea realizării obiectivelor sale, fonduri europene pe care le poate accesa, precum și orice altă sursă atrasă, inclusiv donații.”

18. La articolul 7 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) elaborează și aplică, inclusiv în colaborare cu alte instituții cu competențe în domeniu, politica statului român în domeniul relațiilor cu comunitățile românești din afara frontierelor României;”.

19. La articolul 7 alineatul (5), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) susține și protejează menținerea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase, conservarea patrimoniului cultural și păstrarea tradițiilor și obiceiurilor în rândul comunităților românești din afara frontierelor României;”.

20. La articolul 7 alineatul (5), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) elaborează, propune, avizează și aplică strategiile și programele guvernamentale și sectoriale, precum și proiecte de acte normative consacrate consolidării raporturilor statului român cu românii de pretutindeni;”.

21. La articolul 7 alineatul (5), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) dezvoltă parteneriate cu asociațiile, unitățile de cult și organizațiile românilor care trăiesc în afara granițelor, prin acordarea de finanțări nerambursabile către entități publice sau private din țară și din afara frontierelor României, în conformitate cu prevederile Legii nr. 321/2006 privind regimul acordării finanțărilor nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului pentru Românii de Pretutindeni pentru această activitate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea exercitării drepturilor culturale prevăzute de prezenta lege, inclusiv prin derularea unor proiecte specifice, în beneficiul românilor de pretutindeni;”.

22. La articolul 7 alineatul (5), după litera d) se introduc două noi litere, literele d¹) și d²), cu următorul cuprins:

„d¹) elaborează documente de politici publice, organizează acțiuni proprii sau în parteneriat și sprijină prin orice alte mijloace consolidarea mediului asociativ și îmbunătățirea imaginii comunităților românești în statele lor de cetățenie;

d²) acționează pentru întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor României și pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase;”.

23. La articolul 7 alineatul (5), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) colaborează cu instituțiile implicate în problematica în ceea ce privește comunitățile românești din străinătate pentru a asigura o abordare unitară, integrată, în plan național;”.

24. La articolul 7 alineatul (5), după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) participă, în coordonare cu M.A.E., la negocierea tratatelor și a altor documente internaționale care au incidență asupra domeniului protecției drepturilor românilor de pretutindeni;”.

25. La articolul 7 alineatul (5), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) sprijină casele limbii și culturii române, centrele culturale ale comunităților românești de pretutindeni, centrele comunitare românești în străinătate și centrele de informare ale României în străinătate;”.

26. La articolul 7 alineatul (5), după litera j) se introduc două noi litere, literele j¹) și j²), cu următorul cuprins:

„j¹) cooperează cu M.A.E., inclusiv cu misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale române pentru înființarea, organizarea și susținerea activității centrelor de informare ale României în străinătate, precum și a centrelor comunitare românești în străinătate, în condițiile legii;

j²) susține, în cooperare cu Ministerul Muncii și Justiției Sociale, înființarea unor puncte de informare pentru comunitățile românești din afara granițelor;”.

27. La articolul 7 alineatul (5), după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) acordă burse de studiu în România și în străinătate, precum și în țările de reședință;”.

28. La articolul 7 alineatul (5), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins:

„l¹) colaborează cu structurile parlamentare, cultele recunoscute legal, instituțiile și organizațiile neguvernamentale cu competențe în domeniu;”.

29. La articolul 7 alineatul (5), după litera n) se introduce o nouă literă, litera n¹), cu următorul cuprins:

„n¹) dezvoltă proiecte și programe cu caracter cultural-artistic, științific, educativ, documentar, singur sau în cooperare cu instituții, organizații guvernamentale sau neguvernamentale, precum și cu persoane fizice autorizate sau juridice, din țară și din străinătate;”.

30. La articolul 7 alineatul (5), după litera o) se introduc cinci noi litere, literele p)—t), cu următorul cuprins:

„p) M.R.P. acordă, eliberează sau emite scrisori de recunoaștere, atestate și alte tipuri de certificate sau acreditări românilor de pretutindeni sau asociațiilor lor în baza meritelor activităților lor în sprijinul românilor de pretutindeni sau în baza procedurilor M.R.P. cu privire la recunoașterea rolului acestora în implementarea politicilor pentru românii de pretutindeni;

q) colaborează cu ministerele cu atribuții în domeniu, în vederea încheierii de acorduri bilaterale cu guvernele statelor care au comunități de români, pentru introducerea limbii române în programa școlară a țării cu care se încheie acordul;

r) dezvoltă proiecte și programe cu caracter cultural, artistic, științific, educativ, documentar, independent sau în cooperare cu instituții, organizații guvernamentale sau neguvernamentale, precum și cu persoane fizice sau juridice, din țară și din străinătate;

s) organizează acțiuni proprii sau în parteneriat cu alte entități și sprijină prin orice alte mijloace consolidarea mediului asociativ și îmbunătățirea imaginii comunităților românești în statele lor de cetățenie/reședință;

t) inițiază, organizează sau sprijină orice alte acțiuni considerate necesare și oportune pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 4;”.

31. La articolul 7, după alineatul (6) se introduc opt noi alineate, alineatele (7)—(14), cu următorul cuprins:

„(7) M.R.P. elaborează documente de politici publice prin care sunt stabilite destinații și comunități prioritare pentru derularea de proiecte proprii, în conformitate cu obiectivele de politică internă și externă ale României.

(8) Proiectele, programele sau acțiunile proprii în sprijinul comunităților românești din străinătate sunt derulate de către M.R.P., inclusiv prin cooperare cu alte autorități sau instituții, publice ori private, persoane fizice sau juridice, din țară sau din străinătate, în condițiile legii.

(9) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale și sprijinirea comunităților românești din străinătate, M.R.P. poate derula proiecte, programe sau acțiuni proprii, cu utilizarea de finanțări nerambursabile, în conformitate cu prevederile legale.

(10) Proiectele, programele sau acțiunile proprii sunt necesare pentru atingerea unor obiective strategice de politică ale României.

(11) M.R.P. asigură suportul educațional, științific și cultural pentru păstrarea, afirmarea și promovarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a românilor de pretutindeni.

(12) Drepturile persoanelor prevăzute în prezenta lege pot fi realizate și prin intermediul autorităților administrațiilor publice locale, în raport cu specificul lor. Acestea pot acorda sprijin material, inclusiv financiar, românilor de pretutindeni, în condiții ce vor fi stabilite de organul deliberativ local, în limita a 5% din buget.

(13) Statul român poate sprijini programe de studiu în limba română, la toate nivelurile și formele de învățământ, în statele în care există comunități de români.

(14) Autoritățile administrațiilor publice locale pot acorda ajutoare sociale, în special celor care provin din respectivele comunități, pentru necesități majore cum ar fi repatrierea și/sau înhumarea rămășițelor pământești ale persoanelor decedate în străinătate, în cazuri justificate.”

32. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Congresul Românilor de Pretutindeni este un for de dezbateră și de consultare al reprezentanților românilor de pretutindeni, persoane și/sau organizații.”

33. La articolul 9, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Din patru în patru ani, Congresul Românilor de Pretutindeni alege prin vot, din rândul delegaților, Consiliul Românilor de Pretutindeni. Organizarea și funcționarea Congresului Românilor de Pretutindeni, respectiv a Consiliului Românilor de Pretutindeni se va realiza cu respectarea prevederilor statutelor și regulamentelor de organizare și funcționare în vigoare.

(2) Camera Deputaților va asigura Consiliului Românilor de Pretutindeni un spațiu corespunzător.

.....
(4) Consiliul Românilor de Pretutindeni furnizează periodic și/sau conform solicitărilor informații, analize și propuneri

Parlamentului României, M.R.P., precum și celorlalte instituții guvernamentale competente, cu care colaborează pentru promovarea de inițiative legislative referitoare la românii de pretutindeni, respectiv la realizarea și aplicarea programelor destinate comunităților românești.”

34. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Camera Deputaților suportă în limita bugetului aprobat cheltuielile activităților Consiliului Românilor de Pretutindeni.”

35. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Institutul «Eudoxiu Hurmuzachi» pentru românii de pretutindeni, denumit în continuare *Institutul*, este o instituție publică de interes național, care are personalitate juridică proprie, în subordinea M.R.P.”

36. La articolul 13, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Institutul are sediul în municipiul București. Pentru o bună desfășurare a activității sale, în funcție de resursa financiară alocată, Institutul poate înființa sedii secundare în țară.

(12) În cadrul Institutului funcționează o componentă distinctă de educație și cercetare în domenii diverse, legate de problematica românilor de pretutindeni.”

37. La articolul 13 alineatul (2), literele a)—h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

a) asigurarea suportului educațional, științific și cultural pentru păstrarea, afirmarea și promovarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a românilor de pretutindeni;

b) coordonarea și organizarea activității de perfecționare a cadrelor didactice care predau limba română/în limba română în comunitățile românești din afara frontierelor României;

c) organizarea de cursuri pentru formarea de specialiști în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni, pentru perfecționarea acestora, precum și cursuri de inițiere sau de cunoaștere a comunităților românești din afara granițelor și a problemelor specifice ale acestora;

d) alte activități care se circumscriu domeniului specific;

e) asigurarea, prin anul pregătitor, a cadrului necesar pentru însușirea limbii, culturii și a civilizației românești de către bursierii statului român;

f) dezvoltarea de capacități specifice în beneficiul culturii, al civilizației naționale și al imaginii României în lume;

g) conceperea de proiecte și programe educaționale pentru membrii comunităților românești de pretutindeni;

h) editarea unor lucrări de referință privind problematica comunităților românești din vecinătate și Balcani.”

38. La articolul 13 alineatul (2), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) acordarea de burse de studii, pe domeniile legate de specificul activității sale, și de premii pentru cei care contribuie la menținerea și promovarea identității românești.”

39. La articolul 13, alineatele (3)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Salarizarea personalului Institutului se face potrivit prevederilor legale în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(4) Cheltuielile curente și de capital ale Institutului se finanțează din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul M.R.P.

(5) Veniturile proprii ale Institutului provin din:

a) activități de cercetare științifică;

b) asistență de specialitate și consultanță;

c) sprijin financiar acordat de organismele internaționale;

d) donații, sponsorizări, precum și alte resurse legal constituite.

(6) Autoritățile administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiile publice în care se realizează activitățile organizate sau coordonate de către Institut acordă sprijin pentru a se asigura spațiile, echipamentele și celelalte resurse necesare pentru derularea în condiții corespunzătoare a activităților respective pe toată durata acestora.”

40. La articolul 14, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Prezentul act normativ nu aduce atingere competențelor, atribuțiilor sau drepturilor altor autorități sau instituții publice românești precum Ministerul Educației Naționale sau Institutul Cultural Român, în ceea ce privește orice formă de sprijin material pe care acestea îl pot acorda românilor de pretutindeni.

(2) Întreaga arie de reglementare a prezentei legi, inclusiv legislația secundară, are caracter special în raport cu alte acte normative, cu efect derogator.”

41. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — (1) Se înființează Agenția pentru Cercetare, Strategie și Sprijin pentru Diaspora, denumită în continuare *Agenția*, cu personalitate juridică, în subordinea M.R.P., având rol de sinteză și analiză cu privire la domeniul protecției drepturilor diasporei. Agenția are sediul în municipiul București.

(2) Atribuțiile principale ale Agenției sunt:

a) elaborează pachete de informații și participă la realizarea de campanii de diseminare pentru tematici de interes în rândul diasporei, precum oportunitățile de accesare a finanțării nerambursabile din fonduri europene, naționale sau facilități fiscale pentru demararea de afaceri, investiții, inclusiv în agricultură, formare profesională, educație în România;

b) realizează studii, analize, cercetări de specialitate privind diaspora;

c) contribuie la definirea politicilor publice în domeniul de competență;

d) participă la elaborarea și fundamentarea proiectelor de acte normative și a propunerilor legislative, la solicitarea M.R.P.

(3) Cheltuielile curente și de capital ale Agenției se finanțează din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul M.R.P.

(4) Veniturile proprii ale Agenției provin din:

a) activități de cercetare științifică;

b) sprijin financiar acordat de organismele internaționale;

c) accesarea de fonduri europene și alte categorii de fonduri nerambursabile;

d) donații, sponsorizări, precum și alte resurse legal constituite.

(5) Personalul Agenției este personal contractual. Salarizarea acestei categorii de personal se face potrivit prevederilor legale în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(6) Organizarea și funcționarea Agenției se reglementează prin hotărâre a Guvernului inițiată de M.R.P.

(7) Statul de funcții, structura posturilor pe compartimente și regulamentul de organizare și funcționare intern al Agenției se aprobă prin ordin al ministrului pentru românii de pretutindeni, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (6).

(8) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Agenția încheie, cu aprobarea ministrului pentru românii de pretutindeni, protocoale de cooperare cu instituțiile și autoritățile publice centrale, precum și cu alte persoane juridice de drept public și privat, din țară și din străinătate.”

42. Anexa se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXĂ

DECLARAȚIE
privind apartenența la identitatea culturală română

Subsemnatul/Subsemnata,, cetățean(ă) al (a), legitimat(ă) cu actul de identitate/carta de identitate/pașaportul seria nr., eliberat(ă) de, domiciliat(ă) în, declar prin voința mea liber exprimată și pe propria răspundere că îmi asum identitatea culturală română.

În această calitate înteleg să beneficiaz de drepturile stabilite de Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și să mi le exercit cu bună-credință, pentru afirmarea identității mele culturale române.

Declar că datele de mai sus sunt corecte și că am luat cunoștință de prevederile Codului penal privind falsul în declarații și sancțiunile aplicabile.

Data

Semnătura

Ministerul pentru Românii de Pretutindeni/Ministerul Afacerilor Externe/Ambasada României la/Consulatul General al României la certifică faptul că prezenta declarație a fost dată de dl/dna pe propria răspundere și că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Data

Semnătura"

Art. II. — Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 22 aprilie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 31 iulie 2018.
Nr. 224.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor
de pretutindeni

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 iulie 2018.
Nr. 635.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28 din 12 aprilie 2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 17 aprilie 2018, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul II punctul 2, literele a) și f) ale alineatului (1) al articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) de strategie, prin care se asigură elaborarea și implementarea de programe și proiecte cu impact în dezvoltarea economică și socială pe termen scurt, mediu și lung, precum și elaborarea prognozelor și studiilor privind echilibrul macroeconomic, sectorial și regional;

.....
f) de unitate centrală de fundamentare și atribuire pentru proiectele strategice de investiții realizate între sectorul public și unul sau mai mulți parteneri privați;”.

2. La articolul II punctul 3, punctele 10, 17, 24, 27 și 52 ale alineatului (1) al articolului 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„10. participă la elaborarea de programe și strategii de dezvoltare regionale și județene și sprijină autoritățile administrației publice locale cu analize și prognoze pentru fundamentarea proiecțiilor bugetare, la solicitarea acestora;

.....
17. elaborează și inițiază în domeniul propriu de competență proiecte de acte normative cu privire la proiectele strategice de investiții în parteneriat public-privat; emite avize consultative cu privire la oportunitatea și concordanța cu Programul de guvernare pentru proiectele de investiții în parteneriat public-privat inițiate de autoritățile locale;

.....
24. în domeniul propriu de competență, gestionează și implementează proiecte și programe de sprijin al populației și mediului de afaceri cu impact în dezvoltarea economică și socială, pentru care este desemnată prin acte normative;

.....
27. în calitate de unitate centrală pentru proiectele strategice de investiții în parteneriat public-privat, elaborează sau contractează, în condițiile legii, efectuarea documentațiilor de fundamentare a deciziei de a se realiza un anumit proiect, precum și a documentației de atribuire;

52. elaborează proiectul bugetului anual al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, precum și programul de investiții al instituției;”.

3. La articolul II punctul 6, litera i) a alineatului (2) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) avizează rapoartele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză și efectuează propriile analize cu privire la activitatea de investiții în parteneriat public-privat în vederea prezentării acestora Guvernului;”.

4. La articolul II punctul 6, la alineatul (2) al articolului 8, după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) efectuează analize și cercetări cu privire la evoluția productivității muncii și a competitivității, inclusiv pe baza recomandărilor Comisiei Europene pentru Consiliile Naționale de Productivitate.”

5. La articolul II punctul 6, alineatele (4), (5), (7) și (8) ale articolului 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Numărul de membri ai CPE se stabilește anual, prin decizia prim-ministrului, în funcție de complexitatea și amploarea activității acestuia, dar nu mai puțin de 11 membri.

(5) Conducerea CPE este asigurată de președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care este și președintele acestuia, și de un vicepreședinte, ales prin votul membrilor CPE.

.....
(7) Președintele, vicepreședintele și membrii CPE beneficiază de o indemnizație lunară pentru activitatea desfășurată în cadrul acestuia, egală cu indemnizația președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

(8) CPE poate constitui grupuri sau comisii de lucru, prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, cu activitate temporară, alcătuite din specialiști pe domeniul de activitate al acestora, inclusiv pentru elaborarea studiului de fundamentare și a documentației de atribuire pentru proiectele de investiții în parteneriat public-privat.”

6. La articolul II punctul 6, alineatul (10) al articolului 8 se abrogă.

7. La articolul II punctul 7, alineatul (2²) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2²) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, cabinetul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză,

instituție publică cu rol de sinteză, va avea un număr maxim de 8 posturi.”

8. La articolul II punctul 7, după alineatul (2²) al articolului 10 se introduce un nou alineat, alineatul (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) Prin derogare de la prevederile art. 111 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul direcțiilor generale se pot înființa posturi de natură contractuală pentru desfășurarea unor activități specifice în concordanță cu atribuțiile Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, posturi ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚIUANU

București, 1 august 2018.
Nr. 226.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 iulie 2018.
Nr. 637.

9. La articolul II, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. **La articolul 13, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:**

«(2¹) Personalul din cadrul Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză beneficiază de prevederile art. 17 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2²) Personalul din cadrul Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.»”

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 533

din 18 iulie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)], pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)], pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)], pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(9)], pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)], pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)], pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)], pct. 49 (cu referire la art. 35), pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)], pct. 61 (cu referire la art. 46³), pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)], pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)], pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)], pct. 125—128 și 133, pct. 134 (cu referire la art. 75) și pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, obiecție formulată de un număr de 93 de deputați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.140 din 11 iulie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.104A/2018.

3. **În prealabil motivării obiecției de neconstituționalitate** autorii acesteia solicită Curții Constituționale formularea unei întrebări preliminare în baza art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după cum urmează: „Art. 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, art. 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană, art. 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare *Carta*) și principiul supremației dreptului Uniunii se opun adoptării și intrării în vigoare a unor măsuri naționale de ordin legislativ care ar avea ca efect violarea gravă a unor valori dintre cele prevăzute de art. 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, art. 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană, art. 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, art. 47 din *Cartă*, respectiv violarea statului de drept în ordinea juridică națională a unui stat membru al Uniunii Europene prin crearea unor grave deficiențe în funcționarea sistemului judiciar ce ar avea ca efect știrbirea independenței magistraților [măsurile prevăzute de art. 1 pct. 142 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, adoptată de Parlament prin modificarea art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, prin care legiuitorul a creat posibilitatea pensionării la cerere, înaintea împlinirii vârstei de 60 de ani, a magistraților, precum și a personalului de specialitate juridică asimilat acestora cu o vechime de cel puțin 20 de ani în profesie]?”.

4. De asemenea se solicită suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene asupra prezentei întrebări preliminare propuse.

5. Se susține că cererea formulată este admisibilă, având în vedere că aceasta este invocată în fața unei instanțe de ultim grad de jurisdicție, respectiv Curtea Constituțională, drept care aceasta este ținută să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Se arată că instanța Uniunii Europene a constatat caracterul admisibil al întrebărilor preliminare adresate de instanțele constituționale, sens în care se face trimitere la Hotărârea din 30 septembrie 2003, pronunțată în Cauza C-224/01 *Köbler împotriva Austriei*, și Hotărârea din 5 iunie 2018, pronunțată în Cauza C-673/16 *Relu Adrian Coman și alții împotriva Inspectoratului General pentru Imigrări și a Ministerului Afacerilor Interne*.

6. Se apreciază că problema de drept invocată vizează interpretarea unor dispoziții din „Tratat și din normele de drept derivat ale Uniunii Europene”, cu privire la care nu există jurisprudență care să poată fi aplicată în cazul dat și pentru care interpretarea corectă nu este evidentă. Se mai arată că pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene există o cauză având ca obiect „interpretarea art. 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în contextul Propunerii motivate a Comisiei Europene prin care a fost invitat Consiliul Uniunii să constate existența unui risc clar de violare gravă, de către Republica Polonia, a unei valori dintre cele vizate de art. 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv Cauza C-216/18”. Se consideră că „principiul supremației dreptului Uniunii Europene impune necesitatea adresării întrebărilor preliminare și declanșării mecanismului prevăzut de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ca unică modalitate de asigurare a conformității măsurilor naționale cu dreptul Uniunii și a efectivității dispozițiilor din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”. Se apreciază că, în măsura în care transmiterea unei întrebări preliminare a fost declarată admisibilă de către cele două jurisdicții implicate (cu referire la Cauza C-673/16), *mutatis mutandis* transmiterea unei întrebări preliminare este admisibilă și în cazul controlului *a priori* de constituționalitate, ambele proceduri având ca obiect verificarea conformității legii cu Constituția.

7. Se susține că întrebarea preliminară propusă este pertinentă în cauza de față. Necesitatea întrebării formulate rezultă din chiar hotărârea pronunțată în Cauza C-64/16 — *Associação Sindical dos Juizes Portugueses împotriva Tribunal de Contas*.

8. Pe fondul întrebării se apreciază că inițiativa legislativă creează un risc real de încălcare a dreptului la un proces echitabil din moment ce prevede posibilitatea magistraților de a se pensiona la împlinirea a 20 de ani de activitate profesională.

9. Se invocă hotărârea pronunțată în Cauza C-64/16 — *Associação Sindical dos Juizes Portugueses împotriva Tribunal de Contas*, precum și opinia Avocatului general în cauza C-216/18 aflată pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

10. Sunt indicate datele statistice cu referire la numărul de magistrați care ar putea să se pensioneze în urma intrării în vigoare a legii analizate, precizându-se că acest număr este de 2.184 persoane. Dacă aceștia s-ar pensiona, ar rezulta un deficit de personal, care ar duce la supraaglomerarea instanțelor judecătorești în condițiile în care acestea au pe rol 3.039.673 de cauze. Astfel, numărul mediu de dosare care ar reveni unui judecător spre soluționare ar fi de 957. Prin urmare, se apreciază că această situație ar conduce la încălcarea dreptului justițiabililor la un proces echitabil, la încălcarea celerității procedurilor judiciare și la încălcarea principiului statului de drept, „protejat de dreptul Uniunii Europene prin art. 2, 4 și 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană”.

11. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** se arată că art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)] din lege încalcă art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (3) din Constituție; art. 1 pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)] din lege încalcă art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Constituție referitoare la rolul și statutul procurorilor; art. 1 pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, din perspectiva unor deficiențe de formulare, apreciindu-se, totodată, că modificările operate nu sunt oportune; art. 1 pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare; art. 1 pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(8)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare, art. 124 alin. (3) și art. 132 alin. (1) din Constituție, întrucât creează o incertitudine cu privire la exercitarea funcției de judecător sau procuror; art. 1 pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (9)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare și art. 133 alin. (1) cu privire la rolul Consiliului Superior al Magistraturii; art. 1 pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare; art. 1 pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)] din lege încalcă art. 125 alin. (3) și art. 128 alin. (1) și (2) din Constituție din perspectiva limbii în care se desfășoară procedura judiciară; art. 1 pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare; art. 1 pct. 49 [cu referire la art. 35] din lege nu au nicio rațiune, fiind în contradicție cu art. 36 din Legea nr. 303/2004; art. 1 pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)] din lege încalcă art. 133 alin. (1) și (7) din Constituție din perspectiva rolului Consiliului Superior al Magistraturii; art. 1 pct. 61 [cu referire la art. 46³] din lege cu privire la care se susține că trebuie reevaluat de către Parlament; art. 1 pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare; art. 1 pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)] din lege încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție din perspectiva reglementării unei situații privilegiate a judecătorului în privința suspendării din funcție în raport cu alte categorii socioprofesionale care exercită atribuții de autoritate publică, art. 1 alin. (3) și (5), art. 124 alin. (4) și art. 132 alin. (1) din Constituție, prin prisma vulnerabilizării încrederii cetățenilor în instituțiile statului; art. 1 pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva unor deficiențe de formulare, art. 1 alin. (3), art. 124 alin. (3) și art. 132 alin. (1) din Constituție, prin prisma extinderii sferei infracțiunilor pentru care suspendarea din funcție devine facultativă și reglementării posibilității magistratului trimis în judecată pentru o infracțiune intenționată de a fi menținut în funcție; art. 1 pct. 125—128 și 133 din lege încalcă normele de tehnică legislativă; art. 1 pct. 134 [cu referire la art. 75] din lege

încalcă art. 147 alin. (2) din Constituție din perspectiva depășirii limitelor reexaminării realizate după pronunțarea Deciziei nr. 252 din 19 aprilie 2018, precum și art. 1 alin. (5) și art. 133 alin. (1) din Constituție, din perspectiva unor deficiențe de formulare și a rolului Consiliului Superior al Magistraturii; și art. 1 pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din lege încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, prin prisma faptului că nu au fost realizate studii de impact cu privire la posibilitatea magistraților de a se pensiona în urma exercitării funcției pe parcursul unei perioade de cel puțin 20 de ani.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

13. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. Se arată că art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (3) din Constituție, fiind în concordanță și cu Legea nr. 24/2000; art. 1 pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)] din lege nu încalcă art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Constituție în privința rolului și statutului procurorilor; art. 1 pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)] și pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție; art. 1 pct. 9 [cu referire la art. 7] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 124 alin. (3), art. 132 alin. (1), art. 133 alin. (1) și art. 147 alin. (2) și (4); art. 1 pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)] și pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 125 și art. 132 alin. (2) din Constituție; art. 1 pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)] și pct. 61 [cu referire la art. 46^{1—46³}] din lege nu încalcă art. 133 din Constituție; art. 1 pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție; art. 1 pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)] și pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (1) din Constituție; art. 1 pct. 134 [cu referire la art. 75] din lege nu încalcă art. 147 alin. (2) din Constituție, din perspectiva depășirii limitelor reexaminării realizate după pronunțarea Deciziei nr. 252 din 19 aprilie 2018, și nici art. 1 alin. (5) și art. 133 alin. (1) din Constituție; și art. 1 pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări nefiind obligatorie, potrivit art. 7 alin. (6) din Legea nr. 24/2000, în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor sau a celor bazate pe inițiativa cetățenilor.

15. Cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)] și pct. 49 [cu referire la art. 35] din lege se arată că aceasta este inadmisibilă, întrucât textele antereferte nu au fost modificate în procedura de reexaminare ca urmare a deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională, iar autorii obiecției nu prezintă niciun motiv de neconstituționalitate.

16. Se subliniază că procedura legislativă care a stat la baza adoptării legii criticate a fost îndeplinită cu respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, a deciziilor Curții Constituționale nr. 45 din 30 ianuarie 2018 și nr. 252 din 19 aprilie 2018, precum și a dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 24/2000.

17. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

19. Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Analizând motivarea obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta vizează, în realitate, art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)], pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)], pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)], pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(9)], pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)], pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)], pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)], pct. 49 (cu referire la art. 35), pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)], pct. 61 (cu referire la art. 46³), pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)], pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)], pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)], pct. 125—128 și 133, pct. 134 (cu referire la art. 75) și pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din lege, texte asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie.

20. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și calitatea legii, art. 124 alin. (3) privind înfăptuirea justiției, art. 125 alin. (3) privind statutul judecătorilor, art. 128 alin. (1) și (2) privind folosirea limbii materne și a interpretului în justiție, art. 131 alin. (1) și (2) privind rolul Ministerului Public, art. 132 alin. (1) privind statutul procurorilor și art. 133 alin. (1) și (7) privind rolul și structura Consiliului Superior al Magistraturii.

21. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea anterioară, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

22. Cu privire la titularul dreptului de sesizare, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de un număr de 93 de deputați, care, potrivit art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, au îndreptățirea constituțională de a sesiza Curtea Constituțională.

23. Cu privire la termenul în care a fost sesizată, Curtea reține că legea criticată a mai format, în mod succesiv, obiectul controlului *a priori* de constituționalitate, sens în care, cu privire la fondul reglementării, au fost pronunțate Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2018, Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, și Decizia nr. 417 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 27 iunie 2018. Prin această ultimă decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și a comunicat această decizie Președintelui României, la data de 27 iunie 2018. La data de 6 iulie 2018, Președintele României a formulat o cerere de reexaminare, potrivit dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituție. Legea a fost adoptată, în procedură de urgență, de Camera Deputaților, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 9 iulie 2018. Ulterior, tot în procedură de urgență, legea

a fost adoptată și de Camera decizională, și anume Senatul, la data de 10 iulie 2018. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată și înregistrată la Curtea Constituțională în data de 11 iulie 2018, așadar, Curtea fost sesizată în interiorul termenului de protecție prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu referire la termenul de 2 zile.

24. Curtea constată, însă, că cererea de reexaminare formulată de Președintele României a fost respinsă, astfel încât, pe fondul reglementării, **nu există nicio diferență specifică** între forma legii adoptată anterior acestei cereri, respectiv la data de 22 mai 2018, și cea adoptată ulterior cererii de reexaminare, respectiv la data de 10 iulie 2018. În acest context, obiecția de neconstituționalitate, pentru a fi admisibilă, poate privi doar condițiile de constituționalitate extrinsecă privitoare la derularea procedurii de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare formulate [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragrafele 30—34]. Or, autorii obiecției de neconstituționalitate, reiterând, în mare parte, cererea de reexaminare a legii formulată de Președintele României la data de 6 iulie 2018, invocă numai critici de neconstituționalitate intrinsecă în privința art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)], pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)], pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)], pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(9)], pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)], pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)], pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)], pct. 49 (cu referire la art. 35), pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)], pct. 61 (cu referire la art. 46³), pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)], pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)], pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)], pct. 125—128 și 133, pct. 134 (cu referire la art. 75) și pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, critici care trebuiau formulate fie în privința legii astfel cum a fost adoptată la data de 19 decembrie 2018 (a se vedea Decizia nr. 45 din 30 mai 2018), fie în privința legii astfel cum a fost reexaminată, conform art. 147 alin. (2) din Constituție, la data de 26 martie 2018 (a se vedea Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018), fie în privința legii astfel cum a fost reexaminată, conform art. 147 alin. (2) din Constituție, la data de 22 mai 2018 (a se vedea Decizia nr. 417 din 19 iunie 2018), după caz, în condițiile respectării termenelor stabilite prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70.

25. În aceste condiții, Curtea constată că nu a fost legal sesizată pentru a soluționa pe fond prezenta obiecție de neconstituționalitate, drept care aceasta este inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

26. În ceea ce privește solicitarea autorilor obiecției de neconstituționalitate referitoare la sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară, potrivit art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea Constituțională constată că aceasta este, de asemenea, inadmisibilă pentru motivele ce urmează a fi redată în continuare.

27. Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, procedura instituită prin art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este un instrument de cooperare între Curte și instanțele naționale, cu ajutorul căruia Curtea furnizează acestora din urmă elementele de interpretare a dreptului Uniunii care le sunt necesare pentru soluționarea litigiului cu care sunt sesizate (Hotărârea din 16 iulie 1992, pronunțată în Cauza C-83/91 *Wienand Mellicke și ADV/ORGAG*, paragraful 22).

28. Potrivit art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen”.

29. Instanța națională ale cărei decizii nu mai sunt supuse unei căi de atac jurisdicționale trebuie să sesizeze Curtea cu titlu preliminar atunci când are cea mai mică îndoială în ceea ce privește interpretarea sau aplicarea corectă a dreptului Uniunii (Hotărârea din 28 iulie 2016, pronunțată în Cauza C-379/15 *Association France Nature Environnement*, paragraful 51). Revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia (Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14 *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40).

30. În cadrul cooperării între Curte și instanțele naționale, numai instanțele naționale care sunt sesizate cu litigiul și care trebuie să își asume responsabilitatea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată au competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile fiecărei cauze, atât **necesitatea unei hotărâri preliminare** pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și **pertinența întrebărilor** pe care le adresează Curții (exemplificativ: Hotărârea din 23 aprilie 2009, pronunțată în cauzele C-261/07 și C-299/07 *VTB-VAB NV*, respectiv *Galatea BVBA*, paragraful 32, sau Hotărârea din 22 septembrie 2016, pronunțată în Cauza C-110/15 *Microsoft Mobile Sales International Oy*, paragraful 18). Necesitatea de a ajunge la o interpretare a dreptului comunitar care să îi fie utilă instanței naționale presupune ca aceasta din urmă să definească situația de fapt și contextul normativ în care se încadrează întrebările adresate sau cel puțin să explice situația de fapt pe care se bazează aceste întrebări (Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza C-205/05 *Fabien Nemeč împotriva Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est*, paragraful 25, și Hotărârea din 14 decembrie 2006, pronunțată în Cauza C-217/05 *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio împotriva Compañía Española de Petróleos SA.*, paragraful 26).

31. Prezumția de relevanță a întrebărilor adresate cu titlu preliminar de către instanțele naționale nu poate fi înlăturată decât în cazuri excepționale, mai ales atunci când este evident că interpretarea solicitată a dispozițiilor dreptului comunitar vizate de aceste întrebări nu are nicio legătură cu realitatea ori cu obiectul acțiunii principale (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Hotărârea din 23 aprilie 2009, pronunțată în cauzele C-261/07 și C-299/07 *VTB-VAB NV*, respectiv *Galatea BVBA*, paragraful 33). Potrivit unei jurisprudențe consacrate, respingerea unei cereri formulate de o instanță națională nu este posibilă decât atunci când este evident că interpretarea dreptului comunitar solicitată nu are nicio legătură cu realitatea sau cu

obiectul litigiului din acțiunea principală, când problema este de natură ipotetică sau când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate (Hotărârea din 23 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza C-238/05 *Asnef-Equifax și Administración del Estado*, paragraful 17).

32. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 7 iulie 2011, pronunțată în Cauza C-310/10 — *Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafiței și alții*, paragrafele 25, 38, 39, 47), numai instanțele naționale care sunt sesizate cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată au competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile fiecărei cauze, atât necesitatea unei hotărâri preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții. Totodată, Curtea s-a declarat competentă să statueze asupra unor cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare referitoare la dispoziții ale dreptului Uniunii în cazuri în care situația de fapt din cauza principală se situa în afara domeniului de aplicare al acestuia, fiind, prin urmare, de competența exclusivă a statelor membre, dar în care aplicabilitatea respectivelor dispoziții de drept al Uniunii fusese determinată de dreptul național, ca urmare a trimiterii realizate de acesta din urmă la conținutul acelor dispoziții. Atunci când o legislație națională intenționează să se conformeze, în soluționarea unor situații pur interne, soluțiilor reținute în dreptul Uniunii, pentru a evita de exemplu apariția unor discriminări împotriva resortisanților naționali sau a unor eventuale denaturări ale concurenței ori pentru a asigura o procedură unică în situații comparabile, există un interes cert ca, pentru evitarea unor viitoare divergențe de interpretare, dispozițiile sau noțiunile preluate din dreptul Uniunii să primească o interpretare uniformă, indiferent care ar fi condițiile în care acestea urmează să fie aplicate. Deși necesitatea de a asigura interpretarea uniformă a normelor dreptului Uniunii poate, astfel cum s-a amintit anterior, să justifice extinderea competenței Curții în materie de interpretare la conținutul unor astfel de norme, inclusiv în ipoteza în care acestea sunt aplicabile numai indirect unei situații date, în considerare faptulul că o normă de drept național face trimitere la acestea, nu este, în schimb, posibil ca, pe baza aceleiași considerații și fără a fi încălcată repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, să se confere supremație normei respective a dreptului Uniunii în raport cu normele interne de rang superior, care ar impune, într-o astfel de situație, înlăturarea aplicării respectivei norme de drept național sau a interpretării date acesteia.

33. Prin Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza C-265/13 — *Emiliano Torralbo Marcos împotriva Korota SA, Fondo de Garantía Salarial*, paragrafele 27, 28 și 30, Curtea a arătat că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul unei trimiteri preliminare în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, poate să interpreteze dreptul Uniunii numai în limitele competențelor care îi sunt atribuite. Domeniul de aplicare al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în ceea ce privește acțiunea statelor membre, este definit la art. 51 alin. (1) din aceasta, potrivit căruia dispozițiile cartei se adresează statelor membre numai în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii. Atunci când o situație juridică nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, Curtea nu este competentă să o examineze, iar dispozițiile eventual invocate ale cartei nu pot constitui, prin ele însele, temeiul acestei competențe.

34. Curtea a considerat admisibile cereri de decizie preliminară privind interpretarea dispozițiilor tratatelor referitoare la libertățile fundamentale chiar dacă toate elementele litigiilor principale erau limitate la interiorul unui singur stat membru, pentru motivul că nu putea fi exclus ca resortisanți stabiliți în alte

state membre să fi fost sau să fie interesați să utilizeze aceste libertăți pentru a exercita activități pe teritoriul statului membru care a edictat reglementarea națională în cauză și, prin urmare, ca această reglementare, aplicabilă fără deosebire resortisanților naționali și resortisanților altor state membre, să fie susceptibilă să producă efecte care nu sunt limitate la respectivul stat membru (Hotărârea din 15 noiembrie 2016, pronunțată în Cauza C-268/15 *Fernand Ullens de Schooten împotriva État belge*, paragraful 50). Interpretarea unei dispoziții a dreptului Uniunii se poate dovedi relevantă în cazurile în care, chiar dacă faptele din litigiul principal nu intră în mod direct în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, dispozițiile acestui drept au fost făcute aplicabile prin legislația națională, care s-a conformat, în ceea ce privește soluțiile date unor situații în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru, soluțiilor reținute de dreptul Uniunii (Hotărârea din 15 noiembrie 2016, pronunțată în Cauza C-268/15 *Fernand Ullens de Schooten împotriva État belge*, paragraful 53, sau Hotărârea din 20 decembrie 2017, pronunțată în Cauza C-372/16 *Soha Sahyouni împotriva Raja Mamisch*, paragraful 28). În contextul unei situații precum cea în discuție în litigiul principal, **în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru, revine instanței de trimitere sarcina să indice Curții**, în conformitate cu cele impuse la articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții, motivul pentru care, în pofida caracterului său pur intern, litigiul pendinte în fața acesteia **prezintă un element de legătură cu dispozițiile dreptului Uniunii referitoare la libertățile fundamentale care face ca interpretarea preliminară solicitată să fie necesară pentru soluționarea respectivului litigiu** (Hotărârea din 15 noiembrie 2016, pronunțată în cauza C-268/15 *Fernand Ullens de Schooten împotriva État belge*, paragraful 55, precum și Hotărârea din 23 noiembrie 2017, pronunțată în cauzele conexe C-427/16 și C-428/16 „*CHEZ Elektro Bulgaria*” AD împotriva *Yordan Kotsev* și „*FrontEx International*” EAD împotriva *Emil Yanakiev*, paragraful 36).

35. Așadar, o interpretare de către Curte a dispozițiilor dreptului Uniunii în situații care nu intră în domeniul de aplicare al acestuia se justifică atunci când aplicabilitatea acelor dispoziții în privința unor asemenea situații a fost determinată de dreptul național în mod direct și necondiționat pentru a asigura un tratament identic acestor situații și situațiilor care intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii (Hotărârea din 19 octombrie 2017, pronunțată în Cauza C-303/16 *Solar Electric Martinique împotriva Ministre des Finances et des Comptes publics*, paragraful 27). În schimb, spre exemplu, dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal guvernează, la nivel general, anumite taxe din domeniul administrării justiției, aceasta nu are ca scop punerea în aplicare a unor dispoziții ale dreptului Uniunii. În plus, acesta nu cuprinde nicio reglementare specifică în materie sau care să poată afecta reglementarea națională respectivă (Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza C-265/13 — *Emiliano Torralbo Marcos împotriva Korota SA, Fondo de Garantía Salarial*, paragraful 32).

36. Art. 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene reglementează competența exclusivă a Uniunii Europene în următoarele domenii: (a) uniunea vamală; (b) stabilirea normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne; (c) politica monetară pentru statele membre a căror monedă este euro; (d) conservarea resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune privind pescuitul; (e) politica comercială comună. De asemenea, competența Uniunii este exclusivă în ceea ce privește încheierea unui acord internațional în cazul în care această încheiere este prevăzută de un act legislativ al Uniunii ori este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă sau în măsura în care aceasta ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica

domeniul de aplicare a acestora. Art. 4 din același tratat reglementează competența partajată a Uniunii Europene cu statele membre în cazul în care tratatele îi atribuie o competență care nu se referă la domeniile menționate la articolele 3 și 6. Competențele partajate între Uniune și statele membre se aplică în următoarele domenii principale: (a) piața internă; (b) politica socială, pentru aspectele definite în prezentul tratat; (c) coeziunea economică, socială și teritorială; (d) agricultura și pescuitul, cu excepția conservării resurselor biologice ale mării; (e) mediul; (f) protecția consumatorului; (g) transporturile; (h) rețelele transeuropene; (i) energia; (j) spațiul de libertate, securitate și justiție; (k) obiectivele comune de securitate în materie de sănătate publică, pentru aspectele definite în prezentul tratat. În domeniile cercetării, dezvoltării tehnologice și spațiului, Uniunea dispune de competență pentru a desfășura acțiuni și, în special, pentru definirea și punerea în aplicare a programelor, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect împiedicarea statelor membre de a-și exercita propria competență. În domeniile cooperării pentru dezvoltare și ajutorului umanitar, Uniunea dispune de competență pentru a întreprinde acțiuni și pentru a duce o politică comună, fără ca exercitarea acestei competențe să poată avea ca efect lipsirea statelor membre de posibilitatea de a-și exercita propria competență. Curtea Constituțională reține că art. 4 alin. (1) lit. j) din tratat, referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție, vizează politicile privind controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea, cooperarea judiciară în materie civilă, cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească.

37. Din cele de mai sus rezultă că pensionarea magistraților ține de competența exclusivă a statelor membre, **fiind o situație pur internă, care nu aduce în discuție dreptul Uniunii Europene**.

38. De asemenea se poate constata că nici chiar interpretarea extensivă dată art. 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 27 februarie 2018, pronunțată în Cauza C-64/16 — *Associação Sindical dos Juizes Portugueses împotriva Tribunal de Contas* paragrafele 38, 40 și 43), în sensul că independența justiției intră sub protecția sa din moment ce instanțele judecătorești, pentru a putea formula întrebări preliminare și a aplica/interpreta dreptul Uniunii Europene, trebuie să fie independente, **nu acoperă situația de față**. Astfel, problema de drept antamată prin solicitarea autorilor obiecției de neconstituționalitate nu vizează independența justiției, ci reglementarea unei modalități opționale de ieșire la pensie a magistraților, la cererea exclusivă a acestora. Rezultă că, din punctul de vedere al dreptului Uniunii Europene, construcția autorilor obiecției de neconstituționalitate este una forțată, întrucât nu ține cont de sfera de aplicare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de competența exclusivă a statului membru în această materie.

39. Prin urmare, cererea privind întrebarea preliminară este vădit inadmisibilă, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nefiind competentă *ratione materiae*.

40. De asemenea, Curtea mai reține că, pe lângă acest motiv de inadmisibilitate, dirimant ca natură, în cadrul controlului *a priori* nu se poate formula o întrebare preliminară potrivit art. 267 din Tratat, nefiind în discuție un litigiu. Astfel, în Hotărârea din 16 decembrie 2008, pronunțată în Cauza C-210/06 *Cartesio Oktató és Szolgáltató bt*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a aprecia dacă organismul de trimitere are trăsăturile unei „instanțe” în sensul textului anterferit, aspect care ține doar de dreptul Uniunii Europene, Curtea ia în considerare un ansamblu de elemente, precum originea legală a organismului, caracterul său permanent, caracterul obligatoriu al competenței sale, **natura contradictorie a procedurii**, aplicarea de către organism a normelor de drept, precum și independența

acestui. Cu toate acestea, în privința naturii contradictorii a procedurii la instanța de trimitere, art. 267 din Tratat nu condiționează sesizarea Curții de caracterul contradictoriu al acestei proceduri. În schimb, din acest articol rezultă că instanțele naționale au competența să sesizeze Curtea numai dacă există un **litigiu pendinte** și dacă sunt chemate să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional (paragrafele 55 și 56).

41. Or, controlul *a priori* nu presupune nici chiar *lato sensu* un litigiu pendinte, respectiv stabilirea unui raport juridic, din moment ce o lege care nu este în vigoare nu poate genera un litigiu, spre deosebire de ipoteza controlului *a posteriori* de constituționalitate pe cale de excepție. Susținerea autorilor obiecției de neconstituționalitate cu privire la faptul că, în precedent, Curtea Constituțională a sesizat Curtea de Justiție a Uniunii Europene, care a pronunțat Hotărârea din 5 iunie 2018, în Cauza C-673/16 *Relu Adrian Coman și alții împotriva Inspectoratului General pentru Imigrări și a Ministerului Afacerilor Interne*, și, prin urmare, și în această cauză Curtea Constituțională poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, este inexactă. Astfel, Curtea constată că, într-adevăr, prin Încheierea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 78D/2016, a sesizat Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară, însă, această măsură a fost dispusă în cadrul soluționării unei excepții de neconstituționalitate, respectiv în cadrul controlului *a posteriori*, concret de constituționalitate. Însă, în cauza de față, Curtea exercită un control abstract anterior intrării în vigoare a legii, la sesizarea anumitor subiecte de drept expres prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție. Prin urmare, având în vedere diferențele semnificative de regim juridic existente între cele două forme de control al constituționalității legilor prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi și lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea constată că în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate nu poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

42. De asemenea, Curtea mai reține că „întrebările referitoare la dreptul Uniunii beneficiază de o prezumție de

pertinență. Respingerea de către Curte a unei cereri formulate de o instanță națională este posibilă numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul acțiunii principale ori atunci când problema este de natură ipotetică sau Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (...) Funcția conferită Curții în cadrul trimerilor preliminară este aceea de a contribui la administrarea justiției în statele membre, iar nu de **a formula opinii consultative cu privire la întrebări generale sau ipotetice**” [Hotărârea din 15 septembrie 2011, pronunțată în Cauza C-197/10 *Unió de Pagesos de Catalunya împotriva Administración del Estado*, paragrafele 17 și 18; a se vedea și Hotărârea din 6 iulie 2017, pronunțată în Cauza C-392/16 *Dumitru Marcu împotriva Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) și Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București*, paragraful 38]. Or, întrebarea formulată are un caracter de generalitate și vizează, la momentul de față, o situație ipotetică, aspect ce indică faptul că, în realitate, se dorește consultarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cadrul procedurii de adoptare a legilor.

43. Totodată, întrucât Curtea Constituțională nu a fost legal sesizată cu privire la această obiecție de neconstituționalitate, aspect care atrage inadmisibilitatea acesteia, întrebarea preliminară nu este necesară pentru soluționarea cauzei. Întrebarea preliminară propusă vizează fondul obiecției de neconstituționalitate, care, însă, nu poate fi antamat în prezenta cauză. Astfel, aceasta nu poate produce efecte utile cauzei, care să determine, eventual, reevaluarea soluției de inadmisibilitate rezultate din nelegala sesizare a Curții Constituționale. De aceea, indiferent de modul de soluționare a întrebării preliminară, soluția în cauza de față nu poate fi alta decât inadmisibilitatea obiecției de neconstituționalitate.

44. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea reține caracterul inadmisibil al cererii de întrebare preliminară formulată, în considerarea art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

45. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 [cu referire la art. 2 alin. (3)], pct. 4 [cu referire la art. 3 alin. (1¹)], pct. 7 [cu referire la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8 [cu referire la art. 6 alin. (2¹)], pct. 9 [cu referire la art. 7 alin. (6)—(9)], pct. 23 [cu referire la art. 18 alin. (2)], pct. 30 [cu referire la art. 21 alin. (3)], pct. 37 [cu referire la art. 26 alin. (1)], pct. 49 (cu referire la art. 35), pct. 54 [cu referire la art. 40 alin. (4)], pct. 61 (cu referire la art. 46³), pct. 75 [cu referire la art. 51 alin. (8)—(10)], pct. 104 [cu referire la art. 62 alin. (1) lit. a)], pct. 107 [cu referire la art. 62 alin. (1¹)], pct. 125—128 și 133, pct. 134 (cu referire la art. 75) și pct. 142 [cu referire la art. 82 alin. (3)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

* Cu opinia separată a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, în sensul celei formulate la Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului statistic național anual 2018

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (6) din Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul statistic național anual 2018, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritățile și instituțiile publice, care desfășoară activități statistice cuprinse în cadrul Programului statistic național anual 2018, sunt responsabile de realizarea acestora în condițiile descrise în fișele proprii, prevăzute în anexă.

Art. 3. — Furnizorii de date au obligația să raporteze date și informații statistice potrivit modalităților de colectare a acestora prevăzute în fișele Programului statistic național anual 2018. În cazul în care sunt prevăzute modalități multiple de raportare, se utilizează cu prioritate modalitatea de transmitere electronică, prin utilizarea portalului web.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru
Președintele Institutului Național de Statistică,
Tudorel Andrei
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și
administrației publice,
Paul Stănescu
p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Eugen Constantin Uricec,
secretar de stat
p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș
p. Ministrul afacerilor externe,
Monica-Dorina Gheorghică,
secretar de stat
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

p. Ministrul cercetării și inovării,
Ion Ciprian Preda,
secretar de stat
Ministrul educației naționale,
Valentin Popa
p. Ministrul transporturilor,
Mircea Florin Biban,
secretar de stat
Ministrul culturii și identității naționale,
George Vladimir Ivașcu
p. Ministrul economiei,
Bogdan Constantin Andronic,
secretar de stat
Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ștefan-Radu Oprea
Ministrul energiei,
Anton Anton
Ministrul turismului,
Bogdan Gheorghe Trif
p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Cristian-Gabriel Winzer,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 iulie 2018.
Nr. 545.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

